

ADABIYOT

**UMUMIY O'RTA TA'LIM MAKTABLARINING
5-SINFI UCHUN DARSLIK**

I QISM

Uchinchi nashr

«SHARQ» NASHRIYOT-MATBAA
AKSIYADORLIK KOMPANIYASI
BOSH TAHRIRIYATI
TOSHKENT – 2015

S. AHMEDOV, B. QOSIMOV,
R. QO‘CHQOROV, SH. RIZAYEV

Mas’ul muharrir
NUSRATULLO JUMAXO‘JA, filologiya fanlari doktori

Taqrizchilar:

M.VALIYEVA – Yunusobod tumanidagi 274-umumiy o‘rta ta’lim maktabi o‘qituvchisi;
SH.TOSHMIRZAYEVA – Xalq ta’limi vazirligi tasarrufidagi filologiya fanlariga ixtisoslashgan
davlat umumta’lim maktabi o‘qituvchisi.

Aziz o‘quvchi!

Siz bu yildan «Adabiyot» darsini alohida fan sifatida o‘qiy boshlayapsiz. Endi Alisher Navoiy, Zahiriddin Muhammad Bobur kabi nomlari butun jahonga yoyilgan buyuk bobolarimizning hayot yo‘llari bilan kengroq tanishasiz. Asarlaridan bahramand bo‘lasiz. Ozodlik va mustaqillik yo‘lida jonlarini fido etgan Abdulla Qodiriy, Abdulla Avloniy va Usmon Nosirlarning Vatan va millat haqidagi o‘tli satrlari qalbingizga cho‘g‘ tashlashiga ishonamiz. Bugungi kunning ardoqli shoirlari Abdulla Oripov va Erkin Vohidovlarning xalqimiz shonli tarixidan hikoya qilib, porloq kelajagidan bashorat etuvchi go‘zal she‘r-u dostonlari, o‘ylaymizki, sizning qalbingizga ham zavq va surur bag‘ishlaydi.

Qo‘lingizdagi «Adabiyot» darsligi shu bilan cheklanmaydi. Unda yurtimiz tarixi bilan bog‘liq olis afsona va ertaklar, bobolarimiz hikmatidan, xalqimizning o‘z shoiri-dek bo‘lib ketgan Sa‘diy Sheroziy, noyob asarlari bilan dunyo adabiyotida yangi sahifa ochgan Ezop, H.K. Andersen, A.S. Ekzyuperi kabi adiblar ijodi bilan ham tanishasiz. Sizga ular zavq-u ilhomgina emas, ma‘rifat va hikmat beradi. Go‘zallik va donishmandlik olamiga ham olib kiradi.

Bu yo‘lda bosgan qadamingiz qutlug‘ bo‘lsin!

Respublika maqsadli kitob jamg‘armasi hisobidan chop etildi.

A 29 **Adabiyot:** Umumiy o‘rta ta’lim maktablarining 5-sinfi uchun darslik. I qism / S. Ahmedov, B. Qosimov, R. Qo‘chqorov, Sh. Rizayev. – T.: «Sharq», 2015. – 176 b.

UO*K 372.882(075)
KBK 83.3(50´)

ISBN 978-9943-26-317-8

© Ahmedov S., Qosimov B., Qo‘chqorov R., Rizayev Sh. 2007, 2015.
© «Sharq» nashriyot-matbaa aksiyadorlik kompaniyasi
Bosh tahririyati, 2007, 2015.

Qimmatli farzand, o‘zingizning uch-to‘rt yasharlik paytingizni eslaysizmi? Yodingizda bo‘lsa, u paytlar televizorda beriladigan ko‘rsatuvlar sizni unchalik qiziqtirmasdi. Agar buni eslolmasangiz, ukalaringizni kuzating. Ular televizor tomosha qilishdan ko‘ra ertak eshitishni ko‘proq yaxshi ko‘radi. Buva va buvilar, ota-onalar har kuni aytaverib, ertaklari ham tugaydi. Eng qiziq ertaklar o‘n marotaba aytilsa ham, bolajonlar jon qulog‘i bilan eshitishaveradi. Ularga ertak voqealari yod bo‘lib ketadi. Lekin, baribir, bolalar ertak eshitishdan zerikishmaydi.

Nega shunday? Nega oddiy gaplar emas, balki ertak va she‘rlar odamni bu qadar o‘ziga tortadi?

Keling, shu savolga birgalikda javob topaylik.

To‘rt yildan buyon maktabga qatnab bilib oldingizki, odam bolasi o‘zining fikrlay olishi bilan boshqa mavjudotlardan farq qiladi. U nafaqat fikrlaydi, balki bu fikr-o‘ylarini so‘zlar orqali boshqalarga ham bildira oladi.

Odamlar fikrlar ekan, bir narsani boshqasiga solishtiradi. Mana shu solishtirish paytida obrazli (timsolli) fikrlash hodisasi yuz beradi.

«Obrazli fikrlash» degan gap sizga sal og‘irlik qilayotgan bo‘lsa, buni bir-ikki misol bilan tushuntiramiz.

Jajji ukalaringizning tiliga, xatti-harakatlariga e‘tibor bering. Ular osmondagi bulutlarga qarab sizga goh chopib borayotgan otni, goh ulkan odam qiyofasini ko‘rsatadilar. Bir bola barg ustida sudralayotgan ipak qurtini har kuni qishlog‘ining chekkasidan o‘tadigan poyezdga o‘xshatsa, boshqa bola bahorda lolaqizg‘aldoq bilan qoplangan dalalarni qip-qizil gilamga qiyoslaydi. Bolajonlar loydan kulcha, qumdan uy, plastilindan qushcha yasas ekan,

yodiga o'sha narsalarning surati – timsolini keltiradi. Qo'lidagini xayolidagiga o'xshatib yasashga urinadi.

Ertaklarda mana shunday obrazli fikrlashning rang-barang ko'rinishlari aks etadi. Ertak qahramonlari ko'z oldingizda go'yo jonlanadi, turli sarguzashtlarni boshdan kechiradi. Voqealar shunday qiziqarli hikoya qilinadiki, o'zingizni xuddi ularning ishtirokchisidek his qilasiz.

Demak, odamlarda bir narsani ikkinchi bir narsaga qiyoslash, hamma narsani so'z yordamida jonlantirishga moyillik, so'z san'atiga – adabiyotga qiziqish azaldan bor ekan, degan xulosaga kelsak bo'ladimi? Albatta, bo'ladi!

Ana endi ertak, she'r, hikoya ko'rinishida namoyon bo'ladigan adabiyot – so'z san'atining o'zi nima, u qanday ehtiyojdan paydo bo'ladi, degan savolga javob izlab ko'raylik.

Sal avval «odam o'zining fikrlay olishi bilan boshqa mavjudotlardan farq qiladi», dedik. Fikrlaydigan insonga esa xayolga berilish, orzu qilish, agar maqsadlariga erisha olmasa, armon chekish singari juda ko'p xususiyatlar ham xos.

Tarix to'g'risidagi hikoyalardan bir narsani bilib oldingiz. Ya'ni ibtidoiy odamlar o'zini o'rab turgan tabiat hodisalari qarshisida ancha ojiz edilar. Boshqa mavjudotlarning imkoniyatlari odamlarning havasini keltirardi. Inson baliqdek suv ostida suzishni, qushlardek osmonda uchishni orzu qilmasdi deb o'ylaysizmi? Albatta, orzu qilardi.

Yoki bo'lmasa, yo'lsizlikdan qiynalgan odamlar ko'z ochib yumguncha o'zlari intilgan manzillarga borib qolishni juda-juda istardi. Sovuq o'lkalarda yashaydigan odamlar quyoshning iliq nurlariga qancha talpinishsa, sahroda hayot kechiradiganlari bag'rida sharqirab suvlar oqib yotadigan yashil vodiylarni ko'rgilari kelardi.

Biroq orzu-xayol bor edi-yu, uni ro'yobga chiqarish oson emas edi. Odamlar bu orzulariga hayotda yetisha olmasa ham, xayolda yetishishga, ular to'g'risida turli hikoyalar to'qib, o'zla-

rini yupatishga kuchli ehtiyoj sezardi. Bu orzu-istaklarga to'la hikoyalar keyinchalik ertak, afsona, rivoyat degan nomlar oldi.

Demak, adabiyot insonning orzu-xayoli, umid va armonlarini badiiy so'z yordamida ifoda etishi ekan-da. Adabiyotning asosiy quroli esa badiiy so'z hisoblanadi.

Shu o'rinda O'zbekiston xalq shoiri Muhammad Yusufning qo'shiqqa aylanib ketgan «Vatanim» nomli she'ridagi quyidagi misralarni eslaymiz:

*Shodon kunim gul otgan sen,
Chechak otgan izimga,
Nolon kunim yupatgan sen,
Yuzing bosib yuzimga.
Singlim deymi,
Onam deymi,
Hamdard-u hamxonam deymi,
Oftobdan ham o'zing mehri
Ilig'imsan, Vatanim.*

Vatanni onaga qiyoslashlarini, uni «ona-Vatan» deb atashlarini ko'p eshitgansiz. Shoir o'z she'rida mana shu tushunchaga go'yo jon baxsh etadi. Vatan suratini farzandiga mehri cheksiz ona siymosida chizadi.

Kimdir ko'nglingizni og'ritganida, ko'zlaringizga yosh to'lib ko'chadan kirganingizda onangiz sizni qanday yupatganini eslang. Shoir uchun Vatan ham xuddi shunday – dunyo tashvishlari uni «nolon» holga solganida – qalbini tirnaganida Vatan yuzlarini uning yuziga bosadi, yupanch beradi.

Bunday misralar bag'riga jo bo'lgan badiiy go'zallik sizning ham ko'nglingizga ko'chishi tabiiy. Go'zallikdan bahra olarkansiz, Vatanga bo'lgan mehringiz yanada ortadi, unga munosib farzand bo'lish istagingiz kuchayadi.

Adabiy asarlar faqat badiiy didingizni o'stiribgina qolmay, bilimlaringizning kengayishiga, boyishiga ham xizmat qiladi.

Masalan, tarixiy mavzuda yozilgan asarlarni o‘qib, avvalo, o‘zbek xalqi, qolaversa, boshqa millatlar o‘tmishini ham yaqqol ko‘z oldingizga keltirasiz. Bundan ming yillar ilgari yashagan ajdodlarning turish-turmushi, orzu-o‘ylari, hayotiy mashaqqatlarini his qilasz.

Badiiy asarlar insonning ma’naviy kamol topishida beqiyos ahamiyatga ega. Odam onadan tug‘iliboq o‘z-o‘zidan ma’naviyatli, ma’rifatli bo‘lib qolmaydi, to‘g‘rimi? Kishi bu fazilatlarga tinimsiz o‘qib-o‘rganish, ustozlar ta’limini olish, hayotni chuqur kuzatib, ibratli tajribalar to‘plash orqaligina ega bo‘ladi. Mana shu jarayonda adabiyotga murojaat qilish nihoyatda katta samara beradi.

Poytaxtimiz Toshkentning markazida joylashgan O‘zbekiston Milliy bog‘iga ulug‘ mutafakkir Alisher Navoiy haykali o‘rnatilgan. Uni o‘rab turgan moviy gumbaz ostiga shoirning quyidagi misralari bitilgan:

*Olam ahli, bilingizkim, ish emas dushmanlig‘,
Yor o‘lung bir-biringizgaki, erur yorlig‘ ish.*

Shoir tomonidan bu misralar yozilganiga besh yuz yildan ortiqroq vaqt o‘tdi. Bugungi kunda televizor orqali dunyoning hali u, hali bu chekkasida bombalar portlayotganiga, o‘nlab, yuzlab kishilar bir-birlarini qurbon qilayotganiga guvoh bo‘lasiz. O‘sha janglar, janjallar oqibatida azob chekayotgan begunoh odamlar ham xuddi sizdek tirik jon ekanini o‘ylarkansiz, Navoiy bobomiz naqadar haq ekanini ich-ichingizdan his qilasz. Toki dunyoda kishilarning bir-birlariga dushmanlik qilishlari to‘xtamas ekan, shoirning bu tashvishli chaqirig‘i o‘z ahamiyatini saqlab qolishi aniq. Zero, Yurtboshimiz Islom Karimov o‘zining «Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch» asarida ta’kidlaganidek: «Adabiyot, so‘z san’ati azaldan xalq qalbining ifodachisi, haqiqat va adolat jarchisi bo‘lib keladi».

Adabiy asarga bir qiziqib qolgan kishini undan ayirib olish nihoyatda qiyin. Shaharlik bolalar avtobus yoki metroda o'qishga ketayotganida, qishloqlik o'quvchilar esa anhor bo'ylari yoki dala-dashtlarda boshini kitobdan ko'tarmay o'tirgan aka-opalarini ko'p uchratgan bo'lsalar kerak. Qiziqib ko'ring-a, ular qanday kitob o'qishayotgan ekan. Ishonavering, ularning aksariyati badiiy kitoblar bo'ladi!

Xo'sh, nega badiiy asarlar kishilarni bunchalik qiziqtiradi?

Gap shundaki, bu kitoblarda xuddi sizdek, aka-ukalaringiz, opa-singillaringiz, ota-onangizdek odamlarning taqdiri hikoya qilinadi. Dunyoda esa insonning taqdiridan qiziqroq narsaning o'zi yo'q.

E'tibor bering: ertaklardagi qushlar-u hayvonlar ham xuddi odamdek gapirgani, bir-birlari bilan muomala qilgani, nimalarnidir talashib-tortishgani-yu, nimadandir ayrilib jazolangani uchun sizga qiziqarlidir.

Adabiy asarlar turli-tuman shaklda, uslubda yaratiladi.

Katta-kichik she'rlar, she'riy masallar, ballada va dostonlar bir bo'lib adabiyotning **she'riyat** degan turini hosil qiladi. Ularning barchasi ohangdor she'riy usulda shoirlar tomonidan yaratiladi.

Ertaklar, hikoya va ocherklar, qissa va romanlar birlashib, so'z san'atining **nasr** deb atalgan turini tashkil etadi. Nasriy asarlar nosirlar, ya'ni yozuvchilar tomonidan yaratiladi. Nasriy asarlar she'riy yo'l bilan emas, balki oddiy hikoya usulida yoziladi.

Adabiyotning yana bir turi – **dramaturgiya** deb nomlanadi. Bu turga kichik sahna asarlari bo'lmish intermediyalar, yirik drama, komediya, tragediya singari sahna tomoshalari kiradi. Muallif – dramaturgning ixtiyoriga ko'ra bu asarlar she'riy yo'l bilan ham, nasriy yo'l bilan ham yozilishi mumkin.

Haqiqiy adabiyot vaqtda ham, hududda ham chegara bilmaydi. Ya'ni qachon va qaysi tilda yaratilmasin, ezgulikni, o'lmas go'zalliklarni tarannum etgan asarlar barcha avlod va xalqlarga birdek qadrlil bo'lib qolaveradi. Deylik, «Alpomish» yoki «Odissey» (qadimgi yunon adibi Homer asari) dostonlari yaratilganidan beri

oradan ming yillar o'tgan bo'lsa-da, hali-hamon o'quvchilarni hayajonga solaveradi. Nemis shoiri Gyote asarlarini o'zbeklar qanchalik qiziqish bilan mutolaa qilsalar, Bobur Mirzoning «Boburnoma» kitobini nemislar shunchalik diqqat bilan o'qib-o'rganadilar.

Siz, muhtaram o'quvchi, bugundan boshlab mana shunday muhim va mo'tabar san'at turining mo'jizakor olamiga sayohatga chiqasiz. Yozuvchi-shoirlar hayoti hamda ularning asarlari bilan tanishish orqali o'zbek va boshqa qator xalqlarning madaniyati, urf-odatlarini yaqindan bilish imkoniyatiga ega bo'lasiz.

Savol va topshiriqlar

1. Hozirga qadar o'qigan adabiy asarlardan qaysi biri sizga eng kuchli ta'sir qilgan? Bu ta'sirning sababi nimada deb o'ylaysiz?
2. Ko'chalar, metro bekatlari, teatrlar, shahar va qishloqlar, turli davlat mukofotlarining ko'pchiligi shoirlar, yozuvchilar nomiga qo'yilishining sababi nimada ekan?
3. Badiiy asar bilan o'qituvchingiz darsi o'rtasida qanday o'xshash va farqli tomonlar bor? Fikringizni aniq misollar bilan tushuntirishga harakat qiling.
4. Adabiyot kishining didi, axloqi, bilimlari boyishiga kuchli ta'sir ko'rsatishini biror asar misolida isbotlashga urining.
5. Adabiyot daftaringizga ulug' kishilarning so'z haqida, adabiyot va kitob o'qishning ahamiyati to'g'risida aytgan hikmatlaridan beshtasini topib yozib keling va sinfdoshlaringizga o'qib bering.

Foydalanilgan asosiy manbalar:

1. *A. Navoiy*. Xazoyin ul-maoniy. Birinchi devon. G'aroyib ussig'ar. – T.: «Tamaddun», 2011.
2. *M. Yusuf*. Saylanma. – T.: «Sharq», 2002.

MAQOLLAR

Maqol deb eshitgansiz, albatta. Kishilar uni ko‘pincha, o‘zaro suhbatda, bir-birlari bilan gaplashganlarida ishlatadilar. O‘zingiz ham uni necha martalab ishlatgansiz, faqat e’tibor qilmagansiz.

Maqol ibratli so‘zdir. Shunday so‘zki, so‘zga husn beradi, fikrni tushunib olishni osonlashtiradi, uni yorqin, ta’sirchan qiladi. Shuning uchun ham maqol odamlar nutqida har doim hamroh bo‘ladi. Kimki uni ko‘p ishlatrsa, o‘shaning nutqini shirali deydilar va diqqat bilan eshitadilar. Shu sababli maqollar badiiy adabiyotda, ya’ni she’r va dostonlarimizda, hikoya va romanlarimizda ham ko‘p ishlatiladi. Hatto boshidan oxirigacha maqol bilan yozilgan asarlarimiz ham bor. Masalan, Gulxaniy degan shoir butun bir asarini «Zarbulmasal» deb nomlagan. Unda yapaloqqush va boyo‘g‘lining quda-andachilik mojarolari tasvirlangan bo‘lib, ular tilidan 400 dan ortiq maqol keltiriladi. Ko‘ryapsizki, maqolda gap ko‘p.

Zamonlar o‘tishi bilan ko‘p so‘zlar eskiradi. O‘rniga yangisi keladi. Vaqti kelib o‘sha yangisi ham o‘zgaradi, o‘rniga boshqasi keladi. Masalan, «qo‘l»ni bir vaqtlar «al» deyishgan. Hozir buni yoshlar emas, kattalar ham tushunmaydilar. Til va adabiyot fani bilan shug‘ullanuvchilargina biladilar. «Dunyo»ni «ochun», «kitob»ni «bitik» der edilar. Ko‘ryapsizki, hamma narsa o‘zgarishda ekan. Maqollar ham o‘zgaradi, lekin juda sekin o‘zgaradi. So‘zlari o‘zgarganda ham maqsadi, mazmun-mohiyati o‘zgarmaydi.

Xo‘sh, shunday qilib, maqol degani nima ekan?

Maqol ota-bobolarimizning uzoq yillar davomida ko‘rgan-kechirganlari, tajribalari asosida yuzaga kelgan xulosalaridir. Masalan: «Ona yurtning omon bo‘lsa, rangi ro‘ying somon bo‘lmas», – deymiz. Bu so‘zlar zamirida vatanidan ayrilib, musofirlikning achchiq

alamlarini tortgan kishining, begona yurtlarda, notanish odamlar orasida vatansizlikdan rangi ro‘yi somon (sariq) bo‘lgan kishining achchiq iztiroblari yotibdi. Yo bo‘lmasa: «O‘zgalar yurtida sulton bo‘lguncha, o‘z elingda cho‘pon bo‘l», – degan maqolni oling. Bu so‘zlar zamirida ham achchiq hayotiy tajribalar mujassam. Beixtiyor shoh va shoir bobomiz Bobur yodga tushadi. Hindistonday katta mamlakatga podshohlik qilgan kishi yurtdoshlari Andijondan qovun olib borganlarida yig‘lagan edi. Haqiqatan ham Vatan mehridan kuchli narsa dunyoda yo‘q.

Ko‘plab maqollarda ichki qofiya bo‘ladi. Masalan, yuqoridagi ikki misolning birinchisida «omon» bilan «somon», ikkinchisida «sulton» bilan «cho‘pon» o‘zaro ohangdosh, ya’ni qofiyadoshdir. Shu jihatdan ular topishmoqlarga o‘xshab ketadi. Masalan, «Pak-pakana bo‘yi bor, yetti qavat to‘ni bor», – desak, bu yerda ham «bo‘yi» va «to‘ni» so‘zlari qofiyadosh. Shunga qaramay, u maqol emas. Chunki unda xulosa yo‘q. Hukm yo‘q. Unda sirlilik bor. Unda hamma so‘zlar bir narsani bekitishga qaratilgan. U narsaning belgilari berilyapti, xolos. Maqolda esa, aksincha, xulosa beriladi.

Maqol she’riy shaklda ham bo‘lishi mumkin. Masalan:

*Oltovlon ola bo‘lsa,
Og‘zidagini oldirar.
To‘rtovlon tugal bo‘lsa,
Tepadagini endirar.*

Maqol birlik, o‘zaro ittifoqlik haqida. Bir kishining olti o‘g‘li bo‘lsa-yu, ular bir-birlari bilan ahil bo‘lmasa, og‘zilaridagini oldiradi. Ularni istagan odam xafa qilaverishi mumkin. To‘rt aka-uka ahil bo‘lsa, ular ko‘p ish qila oladi. Ya’ni ahillik bo‘lsa, oz odam bilan ham katta ishlar qilish mumkin. Ahillik bo‘lmasa, ko‘p kishi bilan ham hech ish qila olmayсан. Bu – ma’nosi.

Ifodaga kelsak, «oltovlon» ko‘pchilikni, «to‘rtovlon» ozchilikni anglatyapti. «Ola bo‘lmoq» noahillikni, «tugal bo‘lmoq» ahillikni bildirmoqda. «Og‘zidagini oldirmoq» bor narsalarini boy berib

qo'yimoq, «tepadagini endirmoq» qiyin, murakkab ishlarni ham osongina hal qilmoq ma'nolarini anglatyapti.

Maqolda xalqning tarixi, urf-udumi, turmush tarzi, fe'l-atvori, ruhiyati, qo'yingki, butun borlig'i aks etadi. Shunga ko'ra maqollar xilma-xil mavzularda bo'lishi mumkin. Masalan, do'stlik, vatan, mehnat, ilm-hunar egallash, botirlik, saxovat, adolat va hokazo.

Maqollarda ko'pincha so'zlar ko'chma ma'noda ishlatilgan bo'ladi. Ularni o'z ma'nosida tushunsak, kutilgan ma'no chiqmaydi. Masalan, «Yer haydasang, kuz hayda, kuz haydamasang, yuz hayda» maqolidagi so'zlar o'z ma'nosida qo'llangan. Lekin «Qazisan, qartasan, axir aslingga tortasan», «Olmaning tagiga olma tushadi», «Qarg'a qarg'aning ko'zini cho'qimaydi» kabi ma'no jihatidan bir-biriga juda yaqin bo'lgan maqollarda so'zlar o'z asl ma'nosida emas. Ularda gap aslida «qazi-qarta», «olma», «qarg'a» haqida emas, odam va uning fe'l-atvori haqida. Shuning uchun ham ular ko'chma ma'noda ishlatilmoqda deymiz.

Aziz farzand, xalq maqollari – boyligimiz. Ota-bobolarimizning siz bilan bizga qoldirgan xazinalaridan biridir. Ularni izlab toping, sevib o'rganing. Kerak o'rinlarda foydalanishni odat qiling. Shunda ular butun umringiz davomida hamrohingiz bo'ladi. Har bir gapirgan gapingizning salmog'i oshadi. Sermazmun, ta'sirchan, keskir bo'ladi. El orasida obro'yingiz yuksaladi.

Ona yurtning – oltin beshiging.

O‘zga yurtida shoh
bo‘lguncha,
O‘z yurtida gado bo‘l.

Yeridan ayrilgan yetti yil
yig‘lar,
Elidan ayrilgan o‘lguncha
yig‘lar.

Bulbul chamanni sevar,
Odam – Vatanni.

Daraxtni yer ko‘kartiradi,
Odamni el ko‘kartiradi.

Ona yurtning omon bo‘lsa,
Rangi ro‘ying somon
bo‘lmas.

Xalqqa xizmat – oliy himmat.

El qo‘risang, o‘zarsan,
Qo‘rimasang, to‘zarsan.

Vatanning tinch – sen tinch!

Er yigit – elda aziz.

Ko‘pdan quyon qochib
qutulmas.

Birlashgan o‘zar,
Birlashmagan to‘zar.

Bo‘linganni bo‘ri yer,
Ayrilganni ayiq yer.

Bir kun tuz ichgan joyingga
qirq kun salom ber!

Bir kun urush bo‘lgan uydan
qirq kun baraka ketar.

Bilim baxt keltirar.

Ilmsiz – bir yashar,
Ilmli – ming yashar.

Tilni bilish – dilni bilishga
yo‘l ochar.

Aql – yoshdan, odob –
boshdan.

Ilm – dilning chirog‘i,
Maktab – ilm chorbog‘i.

Bilagi zo‘r birni yiqar,
Bilimi zo‘r mingni yiqar.

Kitob – bilim manbayi.

Olim bo‘lsang, olam seniki!

Avval o‘yla, keyin so‘yla!

Aql bozorda sotilmas.

Yaxshi bilib so‘zlar,
Yomon tilib so‘zlar.

Tilga ixtiyorsiz –
Elga e'tiborsiz.

Chin so'z – mo'tabar,
Yaxshi so'z – muxtasar.

Yaxshi bilan yursang,
Yetarsan murodga.
Yomon bilan yursang,
Qolarsan uyatga.

Qarisi bor uyning parisi bor.

Qunt bilan o'rgan hunar,
Hunardan rizqing unar.

Tikansiz gul bo'lmas,
Mashaqqatsiz – hunar.

Birni sochsang yerga,
Mingni berar elga.

Bugungi ishni ertaga qo'yma!

Vaqting ketdi –
naqding ketdi.

Yer to'ydirar,
o't kuydirar.

Mehnat, mehnatning
tagi – rohat.

Oltin o'tda bilinar,
Odam – mehnatda.

Nima eksang, shuni o'rasan.

Yurgan – daryo,
O'tirgan – bo'yra.

Qimirlagan qir oshar.

Qolgan ishga qor yog'ar.

Hunarli kishi xor bo'lmas.

Ko'kka boqma, ko'pga boq!

Do'st bo'lsang, do'stingning
aybini tuzat.

Duo bilan el ko'karar,
Yomg'ir bilan yer ko'karar.

Aybsiz do'st axtargan
do'stsiz qolar.

Do'st achitib gapirar,
Dushman – kuldirib.

Do'st do'stni kulfatda sinar,
Odam odamni mehnatda
sinar.

Yolg'iz otning changi
chiqmas,

Changi chiqsa ham, dong'i
chiqmas.

Oltovlon ola bo'lsa,
Og'zidagini oldirar.
To'rtovlon tugal bo'lsa,
Tepadagini endirar.

Do'sting ming bo'lsa ham oz,
Dushmaning bir bo'lsa ham
ko'p.

Sinamagan otning sirtidan
o'tma!

O'zingga ravo ko'rmaganni
o'zgaga ham ravo ko'rma!

O'zingni er bilsang,
O'zgani sher bil!

Olqish olgan omondir,
Qarg'ish olgan yomondir.

Otalar so'zi – aqlning ko'zi.

Izzat tilasang, ko'p dema,
Sihat tilasang, ko'p yema.

O'ylamay qilingan ish,
Boshga keltirar tashvish.

Aytilgan so'z – otilgan o'q.

Arslon izidan qaytmas,
Yigit – so'zidan.

Ko'ngli ochiqning qo'li
ochiq,
Qo'li ochiqning yo'li ochiq.

Er yigitni nomus o'ldiradi.

To'qayga o't tushsa,
ho'l-u quruq baravar yonadi.

O'zingga ehtiyot bo'l,
Qo'shningni o'g'ri tutma!

Ota rozi – Xudo rozi.

O'g'li borning o'rni bor,
Qizi borning qadri bor.

Kattaga hurmatda bo'l,
Kichikka izzatda bo'l!

O'ynab gapirsang ham,
o'ylab gapir!

Uying tor bo'lsa ham,
ko'ngling keng bo'lsin!

Kishining hurmati o'z qo'lida.

Betga aytganning zahri yo'q.

Boshingga qilich kelsa ham,
rost so'zla!

Yetti o'lchab, bir kes.

Qalovini topsang, qor yonar.

Qoqilsang, toshdan
o'pkalama!

Har ishning o'z vaqti bor.

Yotib yeyishga tog' ham
chidamaydi.

Non ham non,
uvog'i ham non.

- Lituz.com

Elektron kitoblar

**To'liq qismini Shu tugmani
bosish orqali sotib oling!**